

βγάζω

βγάζω κ. **βγάνω**, ρ. [*μσν. ἐβγάζω < αρχ. εκβιβάζω*], βγάζω. **1.** κερδίζω: «βγάζω αρκετά χρήματα από την καινούρια μου δουλειά». (Λαϊκό τραγούδι: *μέσα στη λαχαναγορά να ζουν τα μαναβάκια, που όσα βγάζουν τ' ακουμπούν τα βράδια στα γλεντάκια*). **2.** εξαρθρώνω: «έβγαλα το χέρι μου || έβγαλα τον ώμο μου». **3.** παράγω: «έχει μια βιοτεχνία και βγάζει κάλτσες || αυτή η περιοχή βγάζει βαμβάκι || τι βγάζει αυτό το εργοστάσιο;». **4.** προσφέρω: «η μητέρα έβγαλε στους επισκέπτες γλυκό του κουταλιού». **5.** εκλέγω: «στο νομό μας βγάλαμε πέντε βουλευτές». **6.** αγοράζω, αποκτώ, γίνομαι κάτοχος: «έβγαλα καινούριο αυτοκίνητο || πόσα πλήρωσες για να το βγάλεις;». **7.** συμπεραίνω: «απ' όσα μου λες, βγάζω το παρακάτω νόημα». **8.** διακρίνω: «δε βγάζω τα γράμματά σου». **9.** αντεπεξέρχομαι: «κανείς δε θα μπορούσε να βγάλει τέτοια φτώχεια!». (Λαϊκό τραγούδι: *κοντά σε μένα έβγαλες τα μπατιρήματά σου, να φύγεις τώρα και θα δω τ' αποτελέσματά σου*). **10.** οδηγώ, καταλήγω κάπου: «πού βγάζει αυτός ο δρόμος;». **11.** εξάγω σε άλλη χώρα: «κάθε χρόνο βγάζει στη Γερμανία πολλούς τόνους ροδάκινα». **12.** καταλαβαίνω, κατανοώ: «μου τα 'πες τόσο μπερδεμένα, που δεν έβγαλα νόημα». **13.** δίνω σε κάποιον ένα καινούριο όνομα, του κολλώ ένα παρατσούκλι: «επειδή έχει μεγάλη μύτη, τον βγάλαμε μυταρά || επειδή έχει μεγάλα αφτιά, τον βγάλαμε αφταρά». **14.** δίνω όνομα: «ο νουός της την έβγαλε Χρυσούλα». **15.** αφαιρώ: «κάποιος έβγαλε το κάδρο απ' τον τοίχο». **16.** καλύπτω χρονικά: «σε πόση ώρα βγάζεις αυτή την απόσταση;». **17.** (για γυναίκες) γεννώ: «μπορεί να είναι μικροκαμωμένη, αλλά έβγαλε πέντε παιδιά». (Λαϊκό τραγούδι: *ήτανε ανάγκη να με βγάλεις, σε φουρτούνες τόσες να με βάλεις*). (Ακολουθούν 565 φρ.)·

- ακόμη δεν έβγαλε γένια, βλ. λ. [γένια](#)·
- ακόμη δεν έβγαλε μουστάκι ή ακόμη δεν έβγαλε μουστάκια, βλ. λ. [μουστάκι](#)·
- ακόμη δεν έβγαλε τρίχες στ' αρχίδια του, βλ. λ. [αρχίδι](#)·
- ακόμη δεν έβγαλες φρονιμίτη; βλ. λ. [φρονιμίτης](#)·
- ακόμη δεν τον είδαμε και Γιάννη τονε βγάλαμε, βλ. λ. [Γιάννης](#)·
- αντί για λαγό, έβγαλε αρκούδα (ενν. το κυνηγετικό σκυλί), βλ. λ. [αρκούδα](#)·
- από σπανό τρίχα δύσκολα βγάζεις, βλ. λ. [σπανός](#)·
- ας βγάλουν τα μάτια τους ή δεν πά(νε) να βγάλουν τα μάτια τους, βλ. λ. [μάτι](#)·
- αυτή η στάνη αυτό το τυρί βγάνει, βλ. λ. [στάνη](#)·
- βγάζει αγγέλους, (για τραγουδιστές) βλ. λ. [άγγελος](#)·
- βγάζει αέρα λεφτά, βλ. λ. [αέρας](#)·
- βγάζει αίμα, (για πληγές ή μύτες) βλ. λ. [αίμα](#)·
- βγάζει άντερα, (για μουσικούς) βλ. λ. [άντερο](#)·
- βγάζει άντερα ή βγάζει τ' άντερά του, βλ. λ. [άντερο](#)·
- βγάζει από μέρμηγκα πετσι κι απ' το κουνούπι ξίγκι, βλ. λ. [μυρμήγκι](#)·
- βγάζει ατμούς, βλ. λ. [ατμός](#)·
- βγάζει αφρούς (απ' το στόμα του), βλ. λ. [αφρός](#)·
- βγάζει γέλιο, βλ. λ. [γέλιο](#)·

- βγάζει γλυκά λεφτά, βλ. λ. [λεφτά](#).
- βγάζει γλυκό χρήμα, βλ. λ. [χρήμα](#).
- βγάζει δόντια, (για βρέφη) βλ. λ. [δόντι](#).
- βγάζει ζεστά λεφτά, βλ. λ. [λεφτά](#).
- βγάζει ζεστό χρήμα, βλ. λ. [χρήμα](#).
- βγάζει καλά λεφτά, βλ. λ. [λεφτά](#).
- βγάζει καρφί, βλ. λ. [καρφί](#).
- βγάζει (κι) απ' τη μύγα ξίγκι, βλ. λ. [μύγα](#).
- βγάζει (κι) απ' την πέτρα λάδι, βλ. λ. [πέτρα](#).
- βγάζει λαγούς απ' το καπέλο του, βλ. λ. [λαγός](#).
- βγάζει λεφτά, βλ. λ. [λεφτά](#).
- βγάζει λεφτά με ουρά, βλ. λ. [λεφτά](#).
- βγάζει λεφτά με τη σέσουλα, βλ. λ. [λεφτά](#).
- βγάζει λεφτά με το ζεμπίλι, βλ. λ. [λεφτά](#).
- βγάζει λεφτά με το τσουβάλι, βλ. λ. [λεφτά](#).
- βγάζει λίρα με ουρά ή βγάζει λίρες με ουρά, βλ. λ. λίρα.
- βγάζει μάτι, βλ. λ. [μάτι](#).
- βγάζει μαχαίρι, βλ. λ. [μαχαίρι](#).
- βγάζει παρά με ουρά ή βγάζει παράδες με ουρά, βλ. λ. παράς.
- βγάζει πιστόλι, βλ. λ. πιστόλι.
- βγάζει πολλά, βλ. λ. πολύς.
- βγάζει σπίθες, βλ. λ. σπίθα.
- βγάζει τα κέρατά του, βλ. λ. [κέρατο](#).
- βγάζει τα μαλλιά της κεφαλής του, βλ. λ. [μαλλί](#).
- βγάζει τα μαλλιοκέφαλά του, βλ. λ. μαλλιοκέφαλα.
- βγάζει την παιδική (ενν. αρρώστια), (για νήπια) βλ. λ. [παιδικός](#).
- βγάζει της Παναγιάς τα μάτια, βλ. λ. Παναγιά.
- βγάζει τρελά λεφτά, βλ. λ. [λεφτά](#).

- βγάζει φλόγες απ' το στόμα του, βλ. λ. [φλόγα](#).
- βγάζει φωτιά ή βγάζει φωτιές (κάτι), βλ. λ. [φωτιά](#).
- βγάζει φωτιές (κάποιος), βλ. λ. [φωτιά](#).
- βγάζει φωτιές απ' το στόμα του, βλ. λ. [φωτιά](#).
- βγάζει φωτιές απ' τον κώλο του ή βγάζει απ' τον κώλο του φωτιές, βλ. λ. [φωτιά](#).
- βγάζει φωτιές ο κώλος του ή βγάζει ο κώλος του φωτιές, βλ. λ. [φωτιά](#).
- βγάζει χολή (εναντίον κάποιου), βλ. λ. χολή.
- βγάζει χοντρά λεφτά, βλ. λ. [λεφτά](#).
- βγάζει χοντρό χρήμα, βλ. λ. [χρήμα](#).
- βγάζει χρήμα, βλ. λ. [χρήμα](#).
- βγάζει χρήμα με ουρά, βλ. λ. [χρήμα](#).
- βγάζουν τα πόδια μου φωτιά ή βγάζουν τα πόδια μου φωτιές, βλ. λ. [πόδι](#).
- βγάζουν το νεκρό, βλ. λ. νεκρός.
- βγάζω αβγό, βλ. λ. αβγό.
- βγάζω αίμα, βλ. λ. [αίμα](#).
- βγάζω άκρη, βλ. λ. [άκρη](#).
- βγάζω άμυνα, (για βολεϊμπολίστες) βλ. λ. άμυνα.
- βγάζω ανακινωθέν, βλ. λ. [ανακινωθέν](#).
- βγάζω απ' τη μέση, βλ. λ. μέση.
- βγάζω απ' τη ναφθαλίνη, βλ. λ. [ναφθαλίνη](#).
- βγάζω απ' την κυκλοφορία, βλ. λ. [κυκλοφορία](#).
- βγάζω απ' το κεφάλι μου (κάτι), βλ. λ. [κεφάλι](#).
- βγάζω απ' το μαντρί, βλ. λ. [μαντρί](#).
- βγάζω απ' το μυαλό μου (κάτι), βλ. λ. [μυαλό](#).
- βγάζω απ' το νου μου (κάτι), βλ. λ. [νους](#).
- βγάζω απ' το συρτάρι, βλ. λ. [συρτάρι](#).
- βγάζω απ' το τούνελ (κάποιον), βλ. λ. [τούνελ](#).
- βγάζω απ' το χρονοντούλαπο (κάτι) ή βγάζω απ' το χρονοντούλαπο της ιστορίας (κάτι), βλ. λ. [χρονοντούλαπο](#).

- βγάζω από πάνω μου, (για ρούχα) βλ. λ. πάνω·
- βγάζω αράχνες, βλ. λ. αραχνιάζω·
- βγάζω βαθμό, βλ. λ. βαθμός·
- βγάζω βρόμα, βλ. λ. βρόμα·
- βγάζω βρομιά, βλ. λ. [βρομιά](#)·
- βγάζω γαζέτα, βλ. λ. γαζέτα·
- βγάζω γένια, βλ. λ. [γένια](#)·
- βγάζω γκολ, (για ποδοσφαιριστές) βλ. λ. γκόλ·
- βγάζω γκόμενα, (για άντρες) βλ. λ. [γκόμενα](#)·
- βγάζω γκόμενο, (για γυναίκες) βλ. λ. γκόμενος·
- βγάζω γλώσσα, βλ. λ. [γλώσσα](#)·
- βγάζω γλώσσα ένα πήχη ή βγάζω γλώσσα μια πήχη, βλ. λ. [γλώσσα](#)·
- βγάζω γλώσσα μια πιθαμή, βλ. λ. [γλώσσα](#)·
- βγάζω γούστα, βλ. λ. γούστο·
- βγάζω γραμμή, βλ. λ. γραμμή·
- βγάζω δεκατριάρι, βλ. λ. δεκατριάρι·
- βγάζω δελτίο, βλ. λ. δελτίο·
- βγάζω δίσκο, βλ. λ. δίσκος·
- βγάζω δόντια, βλ. λ. [δόντι](#)·
- βγάζω δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- βγάζω δωδεκάρι, βλ. λ. [δωδεκάρι](#)·
- βγάζω είδηση (για δημοσιογράφους) βλ. λ. [είδηση](#)·
- βγάζω εκτός μάχης (κάποιον ή κάτι), βλ. λ. μάχη·
- βγάζω έναν δεκάρικο (ενν. λόγο), βλ. λ. δεκάρικος·
- βγάζω εξάρι, βλ. λ. εξάρι·
- βγάζω έξω, βλ. λ. [έξω](#)·
- βγάζω εφημερίδα, βλ. λ. εφημερίδα·
- βγάζω ιλαρά, βλ. λ. ιλαρά·

- βγάζω καζίκια, βλ. λ. καζίκι·
- βγάζω καντήλες, βλ. λ. καντήλα·
- βγάζω κατά μέρος, βλ. λ. μέρος·
- βγάζω καταδίκη, βλ. λ. καταδίκη·
- βγάζω κέρδος, βλ. λ. κέρδος·
- βγάζω κοκοράκια, βλ. λ. [κοκοράκι](#)·
- βγάζω κορόνα ή βγάζω κορόνες, βλ. λ. [κορόνα](#)·
- βγάζω λαβράκι, (στη γλώσσα των δημοσιογράφων) βλ. λ. [λαβράκι](#)·
- βγάζω λαγό, (στη γλώσσα των δημοσιογράφων) βλ. λ. [λαγός](#)·
- βγάζω λεφτά απ' την τράπεζα, βλ. λ. [λεφτά](#)·
- βγάζω λόγο, βλ. λ. [λόγος](#)·
- βγάζω με τρόπο, βλ. λ. τρόπος·
- βγάζω μεγάλο κανάλι, βλ. λ. κανάλι·
- βγάζω μια φωνή, βλ. λ. [φωνή](#)·
- βγάζω (μια) φωτογραφία, βλ. λ. [φωτογραφία](#)·
- βγάζω μονάχος μου τα μάτια μου, βλ. λ. [μάτι](#)·
- βγάζω μπαλκόνι, βλ. λ. μπαλκόνι·
- βγάζω μπιμπίκια, βλ. λ. [μπιμπίκι](#)·
- βγάζω μπουρμπουλήθρες, βλ. λ. [μπουρμπουλήθρα](#)·
- βγάζω μπούτι (για γυναίκες) βλ. λ. μπούτι·
- βγάζω νερό, βλ. λ. νερό·
- βγάζω ντελάλη, βλ. λ. ντελάλης·
- βγάζω όνομα, βλ. λ. [όνομα](#)·
- βγάζω όρντινο, βλ. λ. [όρντινο](#)·
- βγάζω παλικάρι (κάποιον ή κάποια), βλ. λ. [παλικάρι](#)·
- βγάζω παράρτημα, βλ. λ. [παράρτημα](#)·
- βγάζω πενταροδεκάρες, βλ. λ. πενταροδεκάρες·
- βγάζω πιάτο, βλ. λ. [πιάτο](#)·

- βγάζω πλάκα ή βγάζω πλάκες, βλ. λ. πλάκα·
- βγάζω ρίζες, βλ. λ. ρίζα·
- βγάζω σπυράκια, βλ. λ. σπυράκι·
- βγάζω σπυριά, βλ. λ. σπυρί·
- βγάζω στα φόρα, βλ. λ. [φόρα](#)²·
- βγάζω στη βίζιτα, βλ. λ. βίζιτα·
- βγάζω στη λοταρία, βλ. λ. λοταρία·
- βγάζω στη μέση, βλ. λ. μέση·
- βγάζω στη φόρα, βλ. λ. [φόρα](#)²·
- βγάζω στην αγορά, βλ. λ. αγορά·
- βγάζω στην άκρη, βλ. λ. [άκρη](#)·
- βγάζω στην επιφάνεια, βλ. λ. επιφάνεια·
- βγάζω στην μπάντα, βλ. λ. μπάντα·
- βγάζω στην μπουρού, βλ. λ. μπουρού·
- βγάζω στην πιάτσα, βλ. λ. πιάτσα·
- βγάζω στο γυαλί, βλ. λ. γυαλί·
- βγάζω στο επάγγελμα, βλ. λ. επάγγελμα·
- βγάζω στο κλαρί, βλ. λ. κλαρί·
- βγάζω στο κουρμπέτι, βλ. λ. κουρμπέτι·
- βγάζω στο λότο, βλ. λ. λότος·
- βγάζω στο μεϊντάνι, βλ. λ. μεϊντάνι·
- βγάζω στο πανί, βλ. λ. πανί·
- βγάζω στο σφυρί, βλ. λ. σφυρί·
- βγάζω στο τσόλι, βλ. λ. τσόλι·
- βγάζω στο φως (κάτι), βλ. λ. φως·
- βγάζω στον τάκο, βλ. λ. [τάκος](#)·
- βγάζω τ' άντερα (κάποιου μηχανήματος), βλ. λ. [άντερο](#)·

- βγάζω τ' άντερά μου, βλ. λ. [άντερο](#).
- βγάζω τ' άπλυτά του στη φόρα, βλ. λ. [άπλυτα](#).
- βγάζω τ' άπλυτά του στο δρόμο, βλ. λ. [άπλυτα](#).
- βγάζω τ' απωθημένα μου, βλ. λ. [απωθημένο](#).
- βγάζω τ' όνομα (κάποιου, ιδίως κοριτσιού), βλ. λ. [όνομα](#).
- βγάζω τ' όνομά μου (σε κάποιον ή σε κάποια), βλ. λ. [όνομα](#).
- βγάζω τα έξοδά μου, βλ. λ. έξοδο.
- βγάζω τα εσώψυχά μου, βλ. λ. [εσώψυχα](#).
- βγάζω τα κάστανα απ' τη φωτιά, βλ. λ. [κάστανο](#).
- βγάζω τα λυσσ(ι)ακά μου, βλ. λ. λυσσ(ι)ακά.
- βγάζω τα μάτια μου, βλ. λ. [μάτι](#).
- βγάζω τα μάτια μου με τα ίδια μου τα χέρια, βλ. λ. [μάτι](#).
- βγάζω τα μαύρα, βλ. λ. [μαύρος](#).
- βγάζω τα μέσα μου ή βγάζω το μέσα μου, βλ. λ. μέσα.
- βγάζω τα ντούκα, βλ. λ. ντούκα.
- βγάζω τα νύχια μου, βλ. λ. [νύχι](#).
- βγάζω τα ραφτικά, βλ. λ. ραφτικά.
- βγάζω τα ρούχα μου, βλ. λ. [ρούχο](#).
- βγάζω τα σπασμένα, βλ. λ. [σπασμένα](#).
- βγάζω τα σπλάχνα μου, βλ. λ. σπλάχνο.
- βγάζω τα συκώτια μου, βλ. λ. συκώτι.
- βγάζω τα σωθικά μου, βλ. λ. σωθικά.
- βγάζω τα τζιγέρια μου, βλ. λ. τζιγέρι.
- βγάζω τα τζίτζιλα, βλ. λ. [τζίτζιλο](#).
- βγάζω τα τσιγάρα μου, βλ. λ. τσιγάρο.
- βγάζω τα χαρτιά μου, βλ. λ. χαρτί.
- βγάζω τα ψαλτικά, βλ. λ. ψαλτικά.
- βγάζω ταχύτητα, βλ. λ. ταχύτητα.

- βγάζω τη βρόμα, βλ. λ. βρόμα·
- βγάζω τη βρομιά, βλ. λ. [βρομιά](#)·
- βγάζω τη γάτα απ' το σακί, βλ. λ. γάτα·
- βγάζω τη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- βγάζω τη μαμαλίγκα, βλ. λ. μαμαλίγκα·
- βγάζω τη μαρμίτα, βλ. λ. μαρμίτα·
- βγάζω τη μάσκα, βλ. λ. μάσκα·
- βγάζω τη μέση μου, βλ. λ. μέση·
- βγάζω τη μούγγα, βλ. λ. [μούγγα](#)·
- βγάζω τη σκούφια μου και την πατώ, βλ. λ. σκούφια·
- βγάζω τη σούμα, βλ. λ. σούμα·
- βγάζω τη φασουλάδα, βλ. λ. φασουλάδα·
- βγάζω τη χρυσή, βλ. λ. [χρυσή](#)·
- βγάζω τη χρυσή απ' το κακό μου, βλ. λ. [χρυσή](#)·
- βγάζω (την) άδεια, βλ. λ. άδεια·
- βγάζω την αμπάρα, βλ. λ. αμπάρα·
- βγάζω την κουραμάνα, βλ. λ. κουραμάνα·
- βγάζω την μπαρούφα, βλ. λ. μπαρούφα·
- βγάζω την μπέμπελη, βλ. λ. [μπέμπελη](#)·
- βγάζω την ουρά μου απ' έξω, βλ. λ. ουρά·
- βγάζω την υποχρέωση, βλ. λ. υποχρέωση·
- βγάζω τις άδειες (ενν. του γάμου μου), βλ. λ. άδεια·
- βγάζω τις παρωπίδες, βλ. λ. παρωπίδα·
- βγάζω το άχτι μου, βλ. λ. [άχτι](#)·
- βγάζω το καθημερινό μου, βλ. λ. καθημερινό·
- βγάζω το καπέλο μου και το πατώ, βλ. λ. καπέλο·
- βγάζω το καρβέλι, βλ. λ. [καρβέλι](#)·
- βγάζω το λεκέ από πάνω μου, βλ. λ. λεκές·

- βγάζω το μάνταλο, βλ. λ. μάνταλο·
- βγάζω το ξεροκόμματο, βλ. λ. [ξεροκόμματο](#)·
- βγάζω το πανεπιστήμιο, βλ. λ. [πανεπιστήμιο](#)·
- βγάζω το προσωπίο, βλ. λ. [προσωπίο](#)·
- βγάζω το ράσο ή βγάζω τα ράσα, βλ. λ. ράσο·
- βγάζω το στομάχι μου, βλ. λ. στομάχι·
- βγάζω το σύρτη, βλ. λ. σύρτης·
- βγάζω το σχολείο, βλ. λ. σχολείο·
- βγάζω το φαί μου, βλ. λ. [φαί](#)·
- βγάζω το φίδι απ' την τρύπα, βλ. λ. φίδι·
- βγάζω το χακί, βλ. λ. [χακί](#)·
- βγάζω το χρυσό δοντάκι ή βγάζω χρυσό δοντάκι, βλ. λ. [δοντάκι](#)·
- βγάζω το ψωμί μου, βλ. λ. [ψωμί](#)·
- βγάζω το ψωμί (μου) με αίμα και ιδρώτα ή βγάζω το ψωμί (μου) με ιδρώτα και αίμα, βλ. λ. [ψωμί](#)·
- βγάζω το ψωμοτύρι μου, βλ. λ. [ψωμοτύρι](#)·
- βγάζω τον άρτον τον επούσιον, βλ. λ. άρτος·
- βγάζω τον επούσιο, βλ. λ. [επούσιος](#)·
- βγάζω (τον) καρκίνο, βλ. λ. καρκίνος·
- βγάζω τον τραχανά, βλ. λ. [τραχανάς](#)·
- βγάζω τρίχες στ' αρχίδια μου, βλ. λ. [αρχίδι](#)·
- βγάζω τρίχες, βλ. λ. [τρίχα](#)·
- βγάζω φαί, βλ. λ. [φαί](#)·
- βγάζω φιρμάνι, βλ. λ. φιρμάνι·
- βγάζω φλας, βλ. λ. φλας·
- βγάζω φρονιμίτη, βλ. λ. [φρονιμίτης](#)·
- βγάζω φτερά, βλ. λ. φτερά·
- βγάζω φωνή μεγάλη, βλ. λ. [φωνή](#)·
- βγάζω φωτογραφία (κάποιον), βλ. λ. [φωτογραφία](#)·

- βγάζω φωτογραφίες (ιδίως για γυναίκα), βλ. λ. [φωτογραφία](#).
- βγάζω χρόνια, βλ. λ. χρόνος.
- βγάζω χρυσό δοντάκι, βλ. λ. [δοντάκι](#).
- βγάλ' το απ' το κεφάλι σου, βλ. λ. [κεφάλι](#).
- βγάλ' το απ' το μυαλό σου, βλ. λ. [μυαλό](#).
- βγάλ' το απ' το νου σου, βλ. λ. [νους](#).
- βγάλε με απέξω, βλ. λ. απέξω.
- βγάλε τα μάτια σου, βλ. λ. [μάτι](#).
- βγάλε τη μούγγα, βλ. λ. [μούγγα](#).
- βγάλε τη σκούφια σου και βάρα τον, βλ. λ. σκούφια.
- βγάλε το σκασμό, βλ. λ. [σκασμός](#).
- βγάλε τον αγλέουρα, βλ. λ. [αγλέουρας](#).
- βγάλε τον περιδρομο, βλ. λ. [περίδρομος](#).
- βιαστικό ζευγάρωμα τρελό παιδί θα βγάλει, βλ. λ. [ζευγάρωμα](#).
- για να βγάλω το άχτι μου, βλ. λ. [άχτι](#).
- γιατί τον έβγαλες απ' τη γνάλα; βλ. λ. γνάλα.
- δε βγάζει πουθενά, βλ. λ. [πουθενά](#).
- δε βγάζει σε άκρη (κάτι), βλ. λ. [άκρη](#).
- (δε) βγάζω άκρη, βλ. λ. [άκρη](#).
- δε βγάζω άκρη (με κάποιον), βλ. λ. [άκρη](#).
- δε βγάζω άχνα, βλ. λ. [άχνα](#).
- δε βγάζω δεκάρα, βλ. λ. δεκάρα.
- δε βγάζω δραχμή, βλ. λ. δραχμή.
- δε βγάζω κιχ, βλ. λ. κιχ.
- δε βγάζω λέξη, βλ. λ. [λέξη](#).
- δε βγάζω λέξη απ' τα χείλη μου, βλ. λ. [λέξη](#).
- δε βγάζω λέξη απ' το στόμα μου, βλ. λ. [λέξη](#).
- δε βγάζω μιλιά, βλ. λ. μιλιά.

- δε βγάζω νόημα, βλ. λ. νόημα·
- δε βγάζω τα γράμματα, βλ. λ. [γράμμα](#)·
- δε βγάζω τα γράμματά του ή δεν τα βγάζω τα γράμματά του, βλ. λ. [γράμμα](#)·
- δε βγάζω τίποτα, βλ. λ. [τίποτα](#)·
- δε βγάζω φράγκο, βλ. λ. φράγκο·
- δε θα βγάλεις άχνα, βλ. λ. [άχνα](#)·
- δε θα βγάλεις κιχ, βλ. λ. κιχ·
- δε θα βγάλεις λέξη, βλ. λ. [λέξη](#)·
- δε θα βγάλεις μιλιά, βλ. λ. μιλιά·
- δε θα βγάλεις τίποτα, βλ. λ. [τίποτα](#)·
- δε θα βγάλεις τσιμουδιά, βλ. λ. [τσιμουδιά](#)·
- δεν έβγαλα γρυ, βλ. λ. [γρυ](#)·
- δεν έβγαλε αχ ή δεν πρόλαβε να βγάλει αχ, βλ. λ. αχ·
- δεν έβγαλε άχνα, βλ. λ. [άχνα](#)·
- δεν έβγαλε γρυ ή δεν πρόλαβε να βγάλει γρυ, βλ. λ. [γρυ](#)·
- δεν έβγαλε κιχ ή δεν πρόλαβε να βγάλει κιχ, βλ. λ. κιχ·
- δεν έβγαλε κουβέντα, βλ. λ. κουβέντα·
- δεν έβγαλε λέξη, βλ. λ. [λέξη](#)·
- δεν έβγαλε μιλιά, βλ. λ. μιλιά·
- δεν έβγαλε τσιμουδιά, βλ. λ. [τσιμουδιά](#)·
- δεν ξέρω πού θα βγάλει ή δεν ξέρω τι θα βγάλει, έκφραση που δηλώνει άγνοια για το αποτέλεσμα μιας ενέργειάς μας: «έριξα ένα σωρό λεφτά σ' αυτή την επιχείρηση, αλλά δεν ξέρω τι θα βγάλει». (Λαϊκό τραγούδι: με τους καβγάδες στήσαμε κι οι δυο ψιλό γαζί, η γκρίνια που αρχίσαμε **δεν ξέρω τι θα βγάλει**)· βλ. και φρ. πού θα μας βγάλει·
- δεν πά(νε) να βγάλουν τα μάτια τους! βλ. λ. [μάτι](#)·
- (δεν) τα βγάζω (ενν. τα γράμματα), (δεν) δυσκολεύομαι να διαβάσω ένα χειρόγραφο κείμενο, (παρόλο που) γιατί έχει δυσανάγνωστα γράμματα: «δεν τα βγάζω έτσι όπως το 'χεις γραμμένο»·
- δεν τα βγάζω απ' την κοιλιά μου, βλ. λ. [κοιλιά](#)·
- δεν τα βγάζω απ' το μυαλό μου, βλ. λ. [μυαλό](#)·
- δεν τα βγάζω πέρα, βλ. λ. [πέρα](#)·

- *δεν τη βγάζουμε*, (για ζευγάρι) θα πάψουμε να είμαστε μαζί, θα χωρίσουμε: «όπως πάνε τα πράγματα δεν τη βγάζουμε για πολύ καιρό». (Λαϊκό τραγούδι: *με το πείσμα το δικό μου και με το δικό σου βέτο, οπωσδήποτε παρέα **δεν τη βγάζουμε** εφέτο*).

- *δεν τη βγάζω* (*ενν. καθαρή*), βλ. φρ. (*δεν*) *τη βγάζω καθαρή*. (Λαϊκό τραγούδι: *θα κάνω ντου βρε πονηρή στα στέκια που αράξεις κι αν σε τρακάρω πουθενά μ' αυτόν τον άνθρωπο ξανά, στο λέω **δεν τη βγάξεις***).

- *δεν τη βγάζω* ή *δεν τη βγάζουμε*, **α.** δεν τα καταφέρνω να ζω κάπως υποφερτά στη ζωή μου, δεν περνώ μεγάλες δυσκολίες, μεγάλες φτώχειες: «δεν μπορώ να πω ότι ζω άνετα, αλλά τη βγάζω || απ' τη μέρα που χρεοκόπησα, δεν τη βγάζω». **β.** δε θα καταφέρω να μείνω στη ζωή, θα πεθάνω: «από κάτι μισόλογα του γιατρού μου κατάλαβα πως δε τη βγάζω». Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του.

- *δεν τη βγάζω* (*ενν. τη ζωή*), βρίσκομαι από άποψη υγείας σε άσχημη κατάσταση κι επικρατεί η γνώμη πως θα πεθάνω: «οι γιατροί μου είπαν πως δε τη βγάζω».

- (*δεν*) *τη βγάζω καθαρή*, βλ. λ. [καθαρός](#).

- *δεν τον βγάξει το μήνα*, βλ. λ. [μήνας](#).

- *έβαλαν τον τρελό να βγάλει τα κάστανα απ' τη φωτιά*, βλ. λ. [τρελός](#).

- *έβαλαν τον τρελό να βγάλει το φίδι απ' την τρύπα*, βλ. λ. [τρελός](#).

- *έβγαλα γένια*, βλ. λ. [γένια](#).

- *έβγαλα το λαιμό μου*, βλ. λ. [λαιμός](#).

- *έβγαλα το λαρύγγι μου*, βλ. λ. [λαρύγγι](#).

- *έβγαλα τον γκιρλατάνο*, βλ. λ. [γκιρλατάνος](#).

- *έβγαλαν καντήλες τα πόδια μου*, βλ. λ. [καντήλα](#).

- *έβγαλαν τα μαχαίρια*, βλ. λ. [μαχαίρι](#).

- *έβγαλαν φτερά*, βλ. λ. [φτερό](#).

- *έβγαλε αέρα*, βλ. λ. [αέρας](#).

- *έβγαλε η γλώσσα μου μαλλιιά ή έβγαλε μαλλιιά η γλώσσα μου*, βλ. λ. [γλώσσα](#).

- *έβγαλε κακό όνομα*, βλ. λ. [όνομα](#).

- *έβγαλε μια γλώσσα να!* ή *έβγαλε μια γλώσσα σαν παντόφλα ή έβγαλε μια γλώσσα σαν παπούτσι*, βλ. λ. [γλώσσα](#).

- *έβγαλε ο κώλος μου κάλο ή έβγαλε κάλο ο κώλος μου* (*ενν. από το καθιστό, από το κάθισμα, από την καρέκλα*), βλ. λ. [κώλος](#).

- *έβγαλε ο κώλος μου μαλλί ή έβγαλε μαλλί ο κώλος μου*, βλ. λ. [κώλος](#).

- *έβγαλε σκουλήκια*, βλ. λ. [σκουλήκι](#).

- *έβγαλε στο πλύσιμο* (για ρούχα) βλ. λ. [πλύσιμο](#).

- έβγαλε τα παπούτσια του και μπήκε, βλ. λ. [παπούτσι](#).
- έβγαλε το στόμα μου μαλλιιά ή έβγαλε μαλλιιά το στόμα μου, βλ. λ. [στόμα](#).
- είπαμε του λωλού να κλάσει κι έβγαλε τον κώλο του, βλ. λ. [κλάνω](#).
- είπαμε του τρελού να χέσει, έβγαλε και τ' άντερά του, βλ. λ. [χέζω](#).
- έναν (μιά) έβγαλε το εργοστάσιο κι ύστερα έκλεισε, βλ. λ. [εργοστάσιο](#).
- η γλυκιά η γλώσσα βγάξει το φίδι απ' την τρύπα, βλ. λ. [γλώσσα](#).
- η καλή η γλώσσα βγάξει το φίδι απ' την τρύπα, βλ. λ. [γλώσσα](#).
- η κότα σκαλίζοντας βγάξει το μάτι της ή σκαλίζοντας η κότα βγάξει το μάτι της, βλ. λ. [κότα](#).
- η νύχτα βγάξει επίσκοπο κι η αυγή μητροπολίτη, βλ. λ. [νύχτα](#).
- η νύχτα δε βγάξει σε καλό, βλ. λ. [νύχτα](#).
- η παλάμη του έχει βγάλει κάλο ή η παλάμη του έχει βγάλει κάλους, βλ. λ. [κάλος](#).
- η χούφτα του έχει βγάλει κάλο ή η χούφτα του έχει βγάλει κάλους, βλ. λ. [κάλος](#).
- θα βγάλεις σκουλήκια! βλ. λ. [σκουλήκι](#).
- θα βγάλω το άχτι μου απάνω σου, βλ. λ. [άχτι](#).
- θα βγάλω φτερά, βλ. λ. [φτερό](#).
- θα κλείσω τα μάτια κι όπου με βγάλει, βλ. λ. [μάτι](#).
- θα σε βγάλω σβέρκο κώλο, βλ. λ. [σβέρκος](#).
- θα σε βγάλω στην τηλεόραση, βλ. λ. [τηλεόραση](#).
- θα σε βγάλω στις ειδήσεις, βλ. λ. [είδηση](#).
- θα σου βγάλω τ' άντερα, βλ. λ. [άντερο](#).
- θα σου βγάλω τ' αφτί ή θα σου βγάλω τ' αφτιά ή θα στα βγάλω τ' αφτιά, βλ. λ. [αφτί](#).
- θα σου βγάλω τα τζίτζιλα, βλ. λ. [τζίτζιλο](#).
- θα σου βγάλω τις κωλότριχες, βλ. λ. [κωλότριχα](#).
- θα σου βγάλω το μάτι, βλ. λ. [μάτι](#).
- θα σου βγάλω το παντελόني ή θα σου βγάλω τα παντελόνια, βλ. λ. [παντελόني](#).
- θα σου βγάλω το τσουλούφι, βλ. λ. [τσουλούφι](#).
- και βγάλε με για ψεύτη ή και βγάλε με και ψεύτη ή και βγάλε με ψεύτη, βλ. λ. [ψεύτης](#).
- κι από στέρφα γίδα βγάξει γάλα, βλ. λ. γίδα.

- κι όπου με βγάλει, βλ. λ. [όπου](#).
- κι όπου με βγάλει η άκρη, βλ. λ. [άκρη](#).
- κι όπου με βγάλουν τα μάτια μου, βλ. λ. [μάτι](#).
- κόρακας κοράκου μάτι δε βγάζει, βλ. λ. [κόρακας](#).
- μ' έβγαλε απ' τα ρούχα μου, βλ. λ. [ρούχο](#).
- μ' έβγαλε έξω, βλ. λ. [έξω](#).
- μας έβγαλαν γκολ απ' τ' αποδυτήρια, βλ. λ. [γκολ](#).
- μας έβγαλε άλλο φασούλι ή μας έβγαλε καινούριο φασούλι ή μας έβγαλε κι άλλο φασούλι ή μας έβγαλε νέο φασούλι, βλ. λ. [φασούλι](#).
- μασάει σίδερα και βγάζει πινέζες, βλ. λ. [σίδερο](#).
- με βγάζει παλικάρι (κάτι), βλ. λ. [παλικάρι](#).
- με βγάζει (στην) αναφορά, βλ. λ. αναφορά.
- με βγάζει ψεύτη, βλ. λ. [ψεύτης](#).
- με βγάζουν ανίκανο, βλ. λ. ανίκανος.
- με βγάζουν απέξω, βλ. λ. απέξω.
- με βγάζουν αράουτ, βλ. λ. [αράουτ](#).
- με βγάζουν αφρό, βλ. λ. αφρός.
- με βγάζουν λάδι, βλ. λ. [λάδι](#).
- μέχρι αύριο θα βγάλουμε παπά, βλ. λ. παπάς.
- μη βγάλεις άχνα! βλ. λ. [άχνα](#).
- μη βγάλεις κιχ! βλ. λ. κιχ.
- μη βγάλεις λέξη! βλ. λ. [λέξη](#).
- μη βγάλεις μιλιά! βλ. λ. μιλιά.
- μη βγάλεις τσιμουδιά! βλ. λ. [τσιμουδιά](#).
- μου βγάζει τ' άντερα, βλ. λ. [άντερο](#).
- μου βγάζουν τ' όνομα, βλ. λ. [όνομα](#).
- μου βγάζουν το λάδι, βλ. λ. [λάδι](#).
- μου 'βγαλε τ' άντερα, (για τροχοφόρα) βλ. λ. [άντερο](#).

- μου 'βγαλε το μάτι, βλ. λ. [μάτι](#).
- μου το 'βγαλε απ' τη μύτη, βλ. λ. [μύτη](#).
- μου το 'βγαλε ξινό ή μου το 'βγαλε σε ξινό, βλ. λ. [ξινός](#).
- μπορεί να βγει έτσι δουλειά! βλ. λ. [δουλειά](#).
- να βγάλεις τη φάγουσα, βλ. λ. φάγουσα.
- να βγάλεις το σκασμό, βλ. λ. [σκασμός](#).
- να βγάλεις τον περίδρομο, βλ. λ. [περίδρομος](#).
- να δούμε η μέρα τι θα βγάλει ή να δούμε τι θα βγάλει η μέρα, βλ. λ. [μέρα](#).
- να τον μαχαιρώσεις αίμα δε θα βγάλει, βλ. λ. [αίμα](#).
- ο (ακολουθεί όνομα ή επώνυμο) βγάζει δήμαρχο, βλ. λ. [δήμαρχος](#).
- ο δημοσιογράφος πιο πολλά βγάζει απ' αυτά που δε γράφει παρά απ' αυτά που γράφει, βλ. λ. [δημοσιογράφος](#).
- ο Θεός να με βγάλει ψεύτη, βλ. λ. [Θεός](#).
- ο κώλος μας ο μάστορας βγάζει πορδές ματζόρε, βλ. λ. [κώλος](#).
- ο ράφτης, όταν κόβει την τσόχα, τη δική του βγάζει πρώτα, βλ. λ. [ράφτης](#).
- όποιος τον Αύγουστο γαμεί, κακό χειμώνα βγάζει, βλ. λ. [χειμώνας](#).
- όταν βγάλει ο σπανός γένια, βλ. λ. [σπανός](#).
- όταν ο σάλιαγκας ζητεί ν' αλλάξει το καυκί του, πρώτα βγάζει τα κέρατα κι έπειτα το κορμί του, βλ. λ. [σάλιαγκας](#).
- πονάει δόντι, βγάζει μάτι, βλ. λ. [δόντι](#).
- πόσα βγάζεις;(ενν. χρήματα), πόσα χρήματα κερδίζεις (ιδίως επί μηνιαίας βάσεως) από τη δουλειά σου ή ποιος είναι ο μισθός σου: «πόσα βγάζεις εσύ που είσαι έμπορος και πόσα βγάζω εγώ που είμαι μισθωτός;»
- πού θα μας βγάλει ή πού θα με βγάλει, ποια θα είναι η κατάληξη (συνήθως αρνητική, δυσάρεστη): «κανείς δεν ξέρει αυτή η ακρίβεια πού θα μας βγάλει || έκανα ένα λάθος στη δουλειά και δεν ξέρω πού θα με βγάλει». (Λαϊκό τραγούδι: *ζημιά απόψε έπαθα μεγάλη· να δω **πού θα με βγάλει***). Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του· βλ. και φρ. *δεν ξέρω πού θα βγάλει*.
- πρόσεξε μη βγάλεις κανένα σαγόνι, βλ. λ. [σαγόνι](#).
- πώς τη βγάζεις; πώς εξυπηρετείς τις βιοτικές ή σεξουαλικές ανάγκες σου(:): «δε μου 'πες, πώς τη βγάζεις; Έχεις λεφτά; || από σεξ πώς τη βγάζεις; Υπάρχει καμιά γκόμενα;»
- σαν βγάλει τρίχες η απαλάμη μου ή σαν βγάλει η απαλάμη μου τρίχες, βλ. λ. [τρίχα](#).
- τα βγάζει απ' την κοιλιά του, βλ. λ. [κοιλιά](#).
- τα βγάζει απ' το κεφάλι του, βλ. λ. [κεφάλι](#).

- τα βγάζει απ' το μυαλό του, βλ. λ. [μυαλό](#).
- τα βγάζει απ' το νου του, βλ. λ. [νους](#).
- τα βγάζει απ' το τσεπάκι του, βλ. λ. [τσεπάκι](#).
- τα βγάζει τα λεφτά του, βλ. λ. [λεφτά](#).
- τα βγάζω (ενν. τ' αρχίδια μου), τα επιδεικνύω για να αποδείξω ότι είμαι άντρας μετά την προκλητική προτροπή κάποιου βγάλ' τα (ενν. τ' αρχίδια σου) για να πιστοποιήσει ότι είμαι άντρας. Η ουσία όμως της υπόθεσης δεν είναι να πιστοποιηθεί η ύπαρξη των αρχιδιών μου, γιατί, όσοι έχουν αρχίδια δεν παναπεί πως είναι και άντρες, αλλά, αν έχω το θάρρος να τα επιδείξω, πράγμα που θεωρείται τόλμη και, κατ' επέκταση, ανδρισμός.
- τα βγάζω άκρη, βλ. λ. [άκρη](#).
- τα βγάζω δεν τα βγάζω (ενν. τα έξοδα μου), μόλις και μετά βίας κατορθώνω να αντεπεξέρχομαι στα έξοδά μου: «τον τελευταίο καιρό έπεσε τέτοια αναδουλειά, που τα βγάζω δεν τα βγάζω».
- τα βγάζω πέρα, βλ. λ. [πέρα](#).
- τα βγάζω πέρα (με κάποιον), βλ. λ. [πέρα](#).
- τα έξοδα του γάμου η νύφη δεν τα βγάζει, βλ. λ. [νύφη](#).
- τα μάτια του βγάζουν αστραπές, βλ. λ. [μάτι](#).
- τα μάτια του βγάζουν σπίθες, βλ. λ. [μάτι](#).
- τα μάτια του βγάζουν φωτιές, βλ. λ. [φωτιά](#).
- τα ψάρια έβγαλαν φτερά, βλ. λ. [ψάρι](#).
- τη βάζει καρότο και τη βγάζει παντζάρι (ενν. την πούτσα, την ψωλή), βλ. λ. [παντζάρι](#).
- τη βγάζει δεν τη βγάζει, είναι αμφίβολο αν θα επιζήσει: «οι γιατροί ανακοίνωσαν στους οικείους πως ο ασθενής τη βγάζει δεν τη βγάζει».
- τη βγάζει σαν αγάς, βλ. λ. [αγάς](#).
- τη βγάζει σαν βασιλιάς, βλ. λ. [βασιλιάς](#).
- τη βγάζει σαν μπέης, βλ. λ. [μπέης](#).
- τη βγάζει σαν πασάς, βλ. λ. [πασάς](#).
- τη βγάζω, **α.** καταφέρνω και ζω και επιζώ παρ' όλη τη φτώχεια ή τις δυσκολίες που περνώ, ζω υποφερτά: «μετά τη χρεοκοπία του μόλις που κατορθώνει και τη βγάζει». (Λαϊκό τραγούδι: *άντε, ν' αρρωστήσει ο Άγιος Πέτρος, να τη βγάλουμε και φέτος*). **β.** περνώ κάπου ένα χρονικό διάστημα: «κάθε Κυριακή τη βγάζω στο σπίτι με την οικογένειά μου || το καλοκαίρι τη βγάζω στο εξοχικό που έχω στη Χαλκιδική».
- τη βγάζω διπλοπόδι, βλ. λ. [διπλοπόδι](#).
- τη βγάζω ζάχαρη, βλ. λ. [ζάχαρη](#).
- τη βγάζω καθαρή, βλ. λ. [καθαρός](#).

- τη βγάζω κοτσάνι, βλ. λ. [κοτσάνι](#).
- τη βγάζω λούφα ή τη βγάζω στη λούφα, βλ. λ. [λούφα](#).
- τη βγάζω με ψωμί κι ελιά ή τη βγάζω με ψωμί κι ελιές, βλ. λ. [ψωμί](#).
- τη βγάζω με ψωμοτύρι, βλ. λ. [ψωμοτύρι](#).
- τη βγάζω μέσα, βλ. λ. μέσα.
- τη βγάζω ξεροσφύρι, βλ. λ. ξεροσφύρι.
- τη βγάζω όμορφα, βλ. λ. [όμορφος](#).
- τη βγάζω όμορφα και φίνα, βλ. λ. [όμορφος](#).
- τη βγάζω όμορφα κι ωραία, βλ. λ. [όμορφος](#).
- τη βγάζω ποδαράτα, βλ. λ. [ποδαράτα](#).
- τη βγάζω σπαρτιάτικα, βλ. λ. [σπαρτιάτικα](#).
- τη βγάζω σταυροπόδι, βλ. λ. σταυροπόδι.
- τη βγάζω στεγνά, βλ. λ. στεγνός.
- τη βγάζω στη μαρμίτα, βλ. λ. μαρμίτα.
- τη βγάζω στη στέγνα, βλ. λ. στέγνα.
- τη βγάζω στη φτώχεια, βλ. λ. φτώχεια.
- τη βγάζω στην ξενέρα, βλ. λ. ξενέρα.
- τη βγάζω στην ξέρα, βλ. λ. [ξέρα](#).
- τη βγάζω στο καλντερίμι, (για γυναίκες) βλ. λ. [καλντερίμι](#).
- τη βγάζω στο πεζοδρόμιο, (για γυναίκες) βλ. λ. πεζοδρόμιο.
- τη βγάζω στο πόδι, βλ. λ. [πόδι](#).
- τη βγάζω στο τζάμπα ή τη βγάζω τζάμπα, βλ. λ. τζάμπα.
- τη βγάζω τζάμι, βλ. λ. τζάμι.
- τη βγάζω τζαμπατζίδικα, βλ. λ. [τζαμπατζίδικος](#).
- τη βγάζω φακιρικά, βλ. λ. φακιρικός.
- τη βγάζω φίνα, βλ. λ. φίνος.
- τη βγάζω φίνα κι ωραία, βλ. λ. φίνος.
- τη βγάζω ωραία, βλ. λ. [ωραίος](#).

- την έβγαλα στο πόδι, (για αρρώστιες) βλ. λ. [πόδι](#).
- την έβγαλα φτηνά ή φτηνά την έβγαλα, βλ. λ. φτηνός.
- της βγάζω τ' όνομα, βλ. λ. [όνομα](#).
- της αρκούδας άμα της βγάλεις το χαλκά, βλέπεις αν είναι ήμερη ή άγρια, βλ. λ. [αρκούδα](#).
- της έβγαλα τα μάτια απ' έξω (απ' όξω), βλ. λ. [μάτι](#).
- τι έχουν τα έρμα και ψοφάν; Με τον ήλιο τα βγάζω, με τον ήλιο τα μπάζω, βλ. λ. [έρμος](#).
- τι να σε βγάλω; ή τι να σε βγάλουμε; λέγεται σε άτομο που μας επισκέπτεται συνήθως στο σπίτι, με την έννοια τι να σου προσφέρω, τι να σε κεράσω, τι να σε τρατάρω(;): «βρε, καλώς το φίλου μου! Κάθισε, τι να σε βγάλω;». Ο πλ. και όταν απευθυνόμαστε σε ένα άτομο.
- τι φρούτα βγάζει η Καλαμάτα; βλ. λ. [φρούτο](#).
- το βγάζω μπιελάρ, (για μηχανήματα) βλ. λ. [μπιελάρ](#).
- το βγάζω τα μάτια, (για μηχανήματα) βλ. λ. [μάτι](#).
- το βγάζω οφ, (για μηχανήματα) βλ. λ. οφ.
- το γινάτι βγάζει μάτι, βλ. λ. [γινάτι](#).
- το καλό το άλογο, βγάζει το κριθάρι του, βλ. λ. [άλογο](#).
- το στόμα του βγάζει φωτιές, βλ. λ. [στόμα](#).
- το χέρι του έχει βγάλει κάλο ή το χέρι του έχει βγάλει κάλους, βλ. λ. [κάλος](#).
- τον βάζει λάχανο και τον βγάζει κουνουπίδι (ενν. τον πούτσο, τον ψώλο), βλ. λ. [κουνουπίδι](#).
- το(ν) βγάζουμε μονοκούκι, βλ. λ. [μονοκούκι](#).
- τον βγάζω, τον κερδίζω, τον νικώ: «κάθε φορά που παίζουμε τάβλι, τον βγάζω».
- τον βγάζω απ' τα ρούχα του, βλ. λ. [ρούχο](#).
- τον βγάζω απ' τα συγκαλά του, βλ. λ. [συγκαλά](#).
- τον βγάζω απ' τη γραμμή του, βλ. λ. γραμμή.
- τον βγάζω απ' τη μέση, βλ. λ. μέση.
- τον βγάζω απ' τη φυλακή, βλ. λ. [φυλακή](#).
- τον βγάζω απ' την κυκλοφορία, βλ. λ. [κυκλοφορία](#).
- τον βγάζω απ' το μαγαζί, βλ. λ. [μαγαζί](#).
- τον βγάζω απ' το μυαλό μου, βλ. λ. [μυαλό](#).
- τον βγάζω απ' το νου μου, βλ. λ. [νους](#).

- τον βγάζω απ' τον ίσιο δρόμο, βλ. λ. [δρόμος](#).
- τον βγάζω απέξω, βλ. λ. απέξω.
- τον βγάζω αράουτ, βλ. λ. [αράουτ](#).
- τον βγάζω ασπροπρόσωπο, βλ. λ. [ασπροπρόσωπος](#).
- τον βγάζω βόλτα, βλ. λ. βόλτα.
- τον βγάζω γκόλ, βλ. λ. [γκολ](#).
- τον βγάζω έξω, βλ. λ. [έξω](#).
- τον βγάζω (έξω) απ' το παιχνίδι, βλ. λ. παιχνίδι.
- τον βγάζω λάδι, βλ. λ. [λάδι](#).
- τον βγάζω μπιελάρ, βλ. λ. [μπιελάρ](#).
- τον βγάζω νοκάουτ, βλ. λ. νοκάουτ.
- τον βγάζω οφ, βλ. λ. οφ.
- τον βγάζω παλικάρι, βλ. λ. [παλικάρι](#).
- τον βγάζω περίπατο, βλ. λ. [περίπατος](#).
- τον βγάζω σβέρκο κώλο, βλ. λ. [σβέρκος](#).
- τον βγάζω στη μέση, βλ. λ. μέση.
- τον βγάζω στη σέντρα, βλ. λ. σέντρα.
- τον βγάζω στη σκηνή, βλ. λ. σκηνή.
- τον βγάζω στο γυαλί, βλ. λ. γυαλί.
- τον βγάζω στο δρόμο, βλ. λ. [δρόμος](#).
- τον βγάζω στο πανί, βλ. λ. πανί.
- τον βγάζω στο σανίδι, βλ. λ. σανίδι.
- τον βγάζω τάρκασι, βλ. λ. τάρκασι.
- τον βγάζω φωτογραφία, βλ. λ. [φωτογραφία](#).
- τον βγάζω ψεύτη, βλ. λ. [ψεύτης](#).
- τον έβγαλα απ' τη ζωή μου, βλ. λ. [ζωή](#).
- τον έβγαλα απ' την καρδιά μου, βλ. λ. καρδιά.
- τον έβγαλα καροτσάκι, βλ. λ. [καροτσάκι](#).

- τον (την) έβγαλαν (ακολουθεί κάποιο όνομα), τον (την) βάφτισαν και τον (την) ονόμασαν, τον (της) έδωσαν κάποιο όνομα: «βάφτισε την κόρη του και την έβγαλε Χρυσούλα || βάφτισε το γιο του και τον έβγαλε Βασίλη»·
- τον έβγαλαν σηκωτό, βλ. λ. [σηκωτός](#)·
- τον έβγαλε σαν την τρίχα απ' το προζύμι, βλ. λ. [τρίχα](#)·
- του βγάζεις τα λόγια με την πένσα, βλ. λ. [λόγος](#)·
- του βγάζεις τα λόγια με την τανάλια, βλ. λ. [λόγος](#)·
- του βγάζεις τα λόγια με την τσιμπίδα, βλ. λ. [λόγος](#)·
- του βγάζεις τα λόγια με το τιρμπουσόν, βλ. λ. [λόγος](#)·
- του βγάζεις τα λόγια με το τσιγκέλι, βλ. λ. [λόγος](#)·
- του βγάζω αβανιά ή του βγάζω την αβανιά, βλ. λ. αβανιά·
- του βγάζω γλώσσα, βλ. λ. [γλώσσα](#)·
- του βγάζω κίτρινη κάρτα, βλ. λ. [κάρτα](#)·
- του βγάζω κόκκινη κάρτα, βλ. λ. [κάρτα](#)·
- του βγάζω παρατσούκλι ή του βγάζω το παρατσούκλι, βλ. λ. [παρατσούκλι](#)·
- του βγάζω τ' άπλυτα στη φόρα, βλ. λ. [άπλυτα](#)·
- του βγάζω τ' άπλυτα στο δρόμο, βλ. λ. [άπλυτα](#)·
- του βγάζω τ' απωθημένα, βλ. λ. [απωθημένο](#)·
- του βγάζω τ' απωθημένα μου, βλ. λ. [απωθημένο](#)·
- του (της) βγάζω τ' όνομα, βλ. λ. [όνομα](#)·
- του βγάζω τα δόντια, βλ. λ. [δόντι](#)·
- του βγάζω τα δόντια ένα ένα, βλ. λ. [δόντι](#)·
- του βγάζω τα δόντια μου, βλ. λ. [δόντι](#)·
- του βγάζω τα μάτια, βλ. λ. [μάτι](#)·
- του βγάζω τα νύχια, βλ. λ. [νύχι](#)·
- του βγάζω τα νύχια ένα ένα, βλ. λ. [νύχι](#)·
- του βγάζω τα νύχια μου, βλ. λ. [νύχι](#)·
- του βγάζω τη γλώσσα, βλ. λ. [γλώσσα](#)·
- του βγάζω τη γλώσσα (απ') έξω (απ' όξω), βλ. λ. [γλώσσα](#)·

- του βγάζω τη γλώσσα ανάποδα, βλ. λ. [γλώσσα](#).
- του βγάζω τη γλώσσα μου, βλ. λ. [γλώσσα](#).
- του βγάζω τη μάσκα, βλ. λ. μάσκα.
- του βγάζω τη ρετσινιά, βλ. λ. [ρετσινιά](#).
- του βγάζω την Παναγία, βλ. λ. [Παναγία](#).
- του βγάζω την Παναγία ανάποδα, βλ. λ. [Παναγία](#).
- του βγάζω την Παναγία στη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).
- του βγάζω την πίστη, βλ. λ. [πίστη](#).
- του βγάζω την πίστη ανάποδα, βλ. λ. [πίστη](#).
- του βγάζω την πίστη στη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).
- του βγάζω την ψυχή, βλ. λ. [ψυχή](#).
- του βγάζω την ψυχή ανάποδα, βλ. λ. [ψυχή](#).
- του βγάζω την ψυχή απ' το στόμα, βλ. ψυχή.
- του βγάζω την ψυχή στη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).
- του βγάζω το Θεό, βλ. λ. [Θεός](#).
- του βγάζω το Θεό ανάποδα, βλ. λ. [Θεός](#).
- του βγάζω το καπέλο, βλ. λ. καπέλο.
- του βγάζω το λάδι, βλ. λ. [λάδι](#).
- του βγάζω το προσωπίο, βλ. λ. [προσωπίο](#).
- του βγάζω το Χριστό, βλ. λ. [Χριστός](#).
- του βγάζω το Χριστό ανάποδα, βλ. λ. [Χριστός](#).
- του βγάζω τον αδόξαστο, βλ. λ. [αδόξαστος](#).
- του βγάζω τον αδόξαστο στη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).
- του βγάζω τον αντίθεο, βλ. λ. [αντίθεος](#).
- του βγάζω τον αντίθεο στη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).
- του βγάζω τον αντίχριστο, βλ. λ. [αντίχριστος](#).
- του βγάζω τον αντίχριστο στη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).
- του βγάζω τον κώλο, βλ. λ. [κώλος](#).

- του βγάζω τον κώλο απ' έξω (απ' όξω), βλ. λ. [κώλος](#).
- του βγάζω τον πάτο, βλ. λ. [πάτος](#).
- του βγάζω τον πάτο απ' έξω (απ' όξω), βλ. λ. [πάτος](#).
- του 'βγαλα τ' αφτί ή του 'βγαλα τ' αφτιά, βλ. λ. [αφτί](#).
- του 'βγαλε τ' άντερα, βλ. λ. [άντερο](#).
- του 'βγαλε τα μαλλιά τρίχα τρίχα ή του 'βγαλε το μαλλί τρίχα τρίχα, βλ. λ. [μαλλί](#).
- του 'βγαλε το τσουλούφι, βλ. λ. [τσουλούφι](#).
- του τα βγάζεις ένα ένα με την πένσα ή του τα βγάζεις με την πένσα (ενν. τα λόγια), βλ. λ. [πένσα](#).
- του τα βγάζεις ένα ένα με την τανάλια ή του τα βγάζεις με την τανάλια (ενν. τα λόγια), βλ. λ. [τανάλια](#).
- του τα βγάζεις ένα ένα με την τσιμπίδα ή του τα βγάζεις με την τσιμπίδα (ενν. τα λόγια), βλ. λ. [τσιμπίδα](#).
- του τα βγάζεις ένα ένα με το τριμπουσόν ή του τα βγάζεις με το τριμπουσόν (ενν. τα λόγια), βλ. λ. [τριμπουσόν](#).
- του τα βγάζεις ένα ένα με το τσιγκέλι ή του τα βγάζεις με το τσιγκέλι (ενν. τα λόγια), βλ. λ. [τσιγκέλι](#).
- του το 'βγαλα απ' τη μύτη, βλ. λ. [μύτη](#).
- τους βγάζω απ' το σπίτι, (για οικογένειες) βλ. λ. [σπίτι](#).
- τους βγάζω έξω, (για οικογένεια) βλ. λ. [έξω](#).
- τους βγάζω στο δρόμο, (για οικογένειες) βλ. λ. [δρόμος](#).
- τους βγάλαμε γκολ απ' τ' αποδυτήρια, βλ. λ. [γκολ](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας